

عنوان مقاله:

جلوه های هجرت در حج از منظر عرفای مسلمان قرن پنجم و ششم هجری قمری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه حج و زیارت، دوره 4، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

سیدمحمد قاضی عسکر - دانشجوی دکتری عرفان اسلامی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

محمدتقی فعالی - دانشیار گروه عرفان اسلامی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

علی شیخ الاسلامی - استاد گروه عرفان اسلامی، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

هادی وکیلی - دانشیار گروه مطالعات تطبیقی عرفان، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هجرت، عاملی تعیین کننده در حیات فردی و اجتماعی انسان هاست. مفهوم هجرت در اسلام، به حرکت پیامبر(ص) به همراه عده ای از مسلمانان از مکه به مدینه محدود نمی شود؛ بلکه همچون حکمی کلی خطاب به انسان، در همه زمان ها و مکان ها جریان داشته و دارای جلوه های گوناگون ظاهری و باطنی است. حج از ارکان اسلام و از عباداتی می باشد که از زمان آدم(ع) در همه ادوار تاریخی انجام میشده است. پژوهش حاضر، با روش کتابخانه ای و اسنادی و با استناد به قرآن کریم، روایات معتبر و نظرات عرفای شاخص مسلمان قرون پنجم و ششم همچون قشیری، خواجه عبدالله انصاری، غزالی، عین القضات همدانی و رشیدالدین میبیدی، به بررسی جلوه های مختلف هجرت در حج می پردازد و بیان می کند که حج در بعد ظاهر و باطن، مصداق کامل هجرت است و دیگر جلوه های متفاوت هجرت از قبیل: سفر، سیاحت و عبرت، هجرت از دارالکفر به دارالاسلام، هجرت از سرزمین ظلم، هجرت به معنای موت و انتقال از دنیا به آخرت، هجرت برای کسب علم، هجرت از گناه و بدی و پلیدی، هجرت برای معرفت امام(ع) و سیر به سوی خدا، در حج نمایان است. جامع تمام جلوه ها در حج، هجرت از بدی و پلیدی است که البته برتری معرفت امام(ع)، بر دیگر جلوه ها مشهود است.

کلمات کلیدی:

هجرت، حج، سفر، سیر، سلوک، عرفان اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1983146>

